

Sygn. akt II Ca 1401/12

POSTANOWIENIE

Dnia 18 września 2013 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariola Wojtkiewicz
Sędziowie:	SO Violetta Osińska SO Zbigniew Ciechanowicz (spr.)
Protokolant:	st. sekr. sąd. Daria Kozłowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 września 2013 roku w S.

sprawy z wniosku **W. M.**

z udziałem **D. B. (1) i Gminy M.**

o podział majątku

na skutek apelacji wnioskodawczyni i uczestnika D. B. (1)

od postanowienia Sądu Rejonowego w Myśliborzu

z dnia 3 października 2012 roku, sygn. akt I Ns 476/11

p o s t a n a w i a:

1. zmienia zaskarżone postanowienie w taki sposób, iż:

a) w pkt II ustala, że w skład majątku wspólnego wnioskodawczyni W. M. i uczestnika D. B. (1) o łącznej wartości 97 270 (dziewięćdziesięciu siedmiu tysięcy dwustu siedemdziesięciu) zł i 96 (dziewięćdziesięciu sześciu) gr wchodzi następujące składniki majątkowe:

- 1) Stół (kolor: jasny brąz) – 484 zł,
- 2) Krzesła (kolor: jasny brąz) – 8 szt. – 968 zł,
- 3) Kanapa narożnikowa (kolor: jasny brąz) 880 zł,
- 4) Zestaw szafek – 5 szt. – 1.047 zł,
- 5) Telewizor marki (...) – 430 zł,
- 6) Zestaw muzyczny marki (...) – 320 zł,

- 7) Dywan (kolor: ciemny brąz) – 300 zł,
- 8) Szafa narożna (kolor: ciemny brąz) – 407 zł,
- 9) Dostawka do szafy z półkami (kolor: ciemny brąz) – 285 zł,
- 10) Komoda duża (kolor: ciemny brąz) – 379 zł,
- 11) Komoda mała (kolor: ciemny brąz) – 209 zł,
- 12) Biurko (kolor: ciemny brąz) – 190 zł,
- 13) Dywan owalny (kolor: bordowy) – 72 zł,
- 14) Zestaw komputerowy – 800 zł,
- 15) Radiomagnetofon (...) – 66 zł
- 16) Rower (...) – 150 zł,
- 17) Szafa 2-drzwiowa (kolor: jasny brąz) – 335 zł,
- 18) Zestaw szafek (kolor: jasny brąz) – 3 szt. – 626 zł,
- 19) Regał narożny (kolor: jasny brąz) – 93 zł,
- 20) Biurko (kolor: jasny brąz) – 75 zł,
- 21) Dywan (kolor: niebieski) – 29 zł,
- 22) Telewizor marki (...) – 150 zł;
- 23) Zmywarka marki (...) – 525 zł,
- 24) Chłodziarko-zamrażarka marki (...) - 280 zł,
- 25) Kuchenka marki (...) – 280 zł,
- 26) Kuchenka mikrofalowa marki (...) – 64 zł,
- 27) Okap marki (...) – 132 zł,
- 28) Zlew (...)– 52 zł,
- 29) (...) kuchenne – 219 zł,
- 30) Lustro duże – 108 zł,
- 31) Pralka marki (...) – 1.012 zł,
- 32) Urządzenie wielofunkcyjne L. – 280 zł,
- 33) Komputer przenośny marki (...) – (...).160 zł,
- 34) Obraz – głowa konia i dziewczyny – 420 zł,
- 35) Magnetowid (...) marki (...) – 80 zł,

36) Zestaw hi-fi B. & O. – 1.500 zł,

37) Samochód osobowy F. (...), o nr rej: (...) – 1.500 zł,

38) Kwota 80 363,96 zł: - ze sprzedaży samochodu osobowego F. (...) rok produkcji 2006, nr rej. (...) – 18 900 zł oraz kwota pobrana w dniu 16 czerwca 2006 roku w Banku (...) w B. z rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego z tytułu wypłaty udziałów członkowskich w wysokości 57.267,98 zł oraz w wysokości 4.196,- zł z tytułu dywidendy od wypłaconych udziałów w Banku (...) w B. za 2005 rok;

b) w pkt III dokonuje podziału majątku wspólnego stron w ten sposób, że wnioskodawczyni W. M. przyznaje na wyłączną własność składniki majątkowe wymienione w pkt I: 1-4, 7, 13, 21, 23-31, 34 i 37 o łącznej wartości 8372 (ośmiu tysięcy trzystu siedemdziesięciu dwóch) zł, a uczestnikowi D. B. (1) przyznać na wyłączną własność składniki majątkowe wymienione w punktach: 5-6, 8-12, 14-20, 22, 32-33, 35 - 36 i 38 o łącznej wartości 71 991 (siedemdziesięciu jeden tysięcy dziewięćset dziewięćdziesięciu jeden) zł i 96 (dziewięćdziesięciu sześciu) gr,

c) w pkt III zasądza tytułem dopłaty i rozliczenia nakładów poczynionych na majątek wspólny od D. B. (1) na rzecz W. M. kwotę 38 623 (trzydziestu ośmiu tysięcy sześciuset dwudziestu trzech) zł, 65 (sześćdziesięciu pięciu) gr płatnej w terminie 7 dni od dnia uprawomocnienia się postanowienia z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności,

d) dodaje punkt III a) w którym oddala wnioski w pozostałym zakresie,

2. oddala obie apelacje w pozostałym zakresie,

3. ustala, że wnioskodawczyni i uczestnicy ponoszą koszty postępowania apelacyjnego związane ze swoim udziałem w sprawie.

4. nakazuje ściągnąć od wnioskodawczyni W. M. i uczestnika D. B. (1) na rzecz Skarbu Państwa - Sąd Okręgowy w Szczecinie tytułem tymczasowo pokrytych w postępowaniu apelacyjnym wydatków kwoty po 406 (czteryście sześć) zł i 16 (szesnaście) gr.

Sygn. akt II Ca 1401/12

Uzasadnienie postanowienia z dnia 18 września 2013 r.:

Postanowieniem z dnia 3 października 2012 r. Sąd Rejonowy w Myśliborzu w sprawie I Ns 476/11 o podział majątku wspólnego W. M. i D. B. (2), których związek małżeński został rozwiązany wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 7 listopada 2006 r. ustalił, iż ich udziały w majątku wspólnym są równe (pkt I), następnie, że w skład ich majątku wspólnego wchodzi składniki majątkowe o wartości 99 520,98 zł. opisane w 39 punktach (pkt II). Następnie Sąd Rejonowy dokonał podziału majątku wspólnego stron w taki sposób, iż wnioskodawczyni przyznał przedmioty o wartości 7 847 zł., zaś uczestnikowi o łącznej wartości 91 673,98 zł. (pkt III), zaś tytułem dopłaty i rozliczenia nakładów poczynionych na majątek wspólny zasądził od uczestnika na rzecz wnioskodawczyni kwotę 40 273 zł. (pkt IV), nakazując jednocześnie uczestnikom wzajemne wydanie przyznanych im składników majątkowych (pkt V). Następnie ustalono, iż wnioskodawczyni i uczestnik ponoszą we własnym zakresie koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie (pkt VI) oraz nakazano pobrać z roszczeń zasądzonych na rzecz wnioskodawczyni kwotę 3259,22 zł. (pkt VII), zaś na rzecz uczestnika kwotę 2 259,22 zł. (pkt VIII).

Powyższe rozstrzygnięcia oparto o następujące ustalenia:

Strony zawarły związek małżeński w dniu 30 kwietnia 1988 r., który został rozwiązany wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 7 listopada 2006 r.

W okresie trwania małżeństwa strony nabyły następujące przedmioty wyposażenia domowego:

1. stół (kolor: jasny brąz) – 484 zł,
2. krzesła (kolor: jasny brąz) – 8 szt. – 968 zł,
3. kanapa narożnikowa (kolor: jasny brąz) 880 zł,
4. zestaw szafek – 5 szt. – 1.047 zł,
5. telewizor marki (...) – 430 zł,
6. zestaw muzyczny marki (...) – 320 zł,
7. dywan (kolor: ciemny brąz) – 300 zł,
8. szafa narożna (kolor: ciemny brąz) – 407 zł,
9. dostawka do szafy z półkami (kolor: ciemny brąz) – 285 zł,
10. komoda duża (kolor: ciemny brąz) – 379 zł,
11. komoda mała (kolor: ciemny brąz) – 209 zł,
12. biurko (kolor: ciemny brąz) – 190 zł,
13. dywan owalny (kolor: bordowy) – 72 zł,
14. zestaw komputerowy – 800 zł,
15. radiomagnetofon (...) – 66 zł,
16. rower (...) – 150 zł,
17. szafa 2-drzwiowa (kolor: jasny brąz) – 335 zł,
18. zestaw szafek (kolor: jasny brąz) – 3 szt. – 626 zł,
19. regał narożny (kolor: jasny brąz) – 93 zł,
20. biurko (kolor: jasny brąz) – 75 zł,
21. dywan (kolor: niebieski) – 29 zł,
22. telewizor marki (...) – 150 zł,
23. wieża marki (...) – (...).000 zł,
24. zmywarka marki (...) – 525 zł,
25. chłodziarko-zamrażarka marki (...) – 280 zł,
26. kuchenka mikrofalowa marki (...) – 64 zł,
27. okap marki (...) – 132 zł,
28. zlew (...) – 52 zł,
29. meble kuchenne – 219 zł,

30. lustro duże – 108 zł,
31. pralka marki (...) – 1.012 zł,
32. urządzenie wielofunkcyjne L. – 280 zł,
33. obraz – głowa konia i dziewczyny – 420 zł,
34. samochód osobowy F. (...), o nr rej: (...) – 1.500 zł.
35. zestaw hi-fi B. & O. o wartości 1.500 zł.

Strony ponadto nabyły dwie kanapy typu amerykańka w kolorze jasnego i ciemnego brązu, które w toku niniejszego postępowania uległy zużyciu i wyrzuceniu na śmieci. Uczestnik po rozwodzie zakupił na potrzeby dzieci nowe kanapy.

Na półtora roku przed rozwodem strony pozostawały w separacji faktycznej i wspólnie zamieszkiwały w lokalu mieszkalnym przy ul. (...) (...) (...) w M. z dwójką dzieci. Ze związku małżeńskiego stron urodziło się dwoje dzieci syn S. B. urodzony w (...) r. i córka M. B. urodzona w (...) r.

W dniu 2 stycznia 1990 r. D. B. (1) zawarł z Przedsiębiorstwem (...) w M. umowę najmu lokalu mieszkalnego nr (...) o powierzchni 52 m. kw. (3 pokoje, kuchnia, przedpokój, łazienka), położonego w M. przy. Ul. (...) (...) w budynku nr (...). Strony w przedmiotowym lokalu zamieszkiwały wspólnie z dziećmi aż do czasu separacji faktycznej. Po orzeczeniu rozvodu i w toku niniejszego postępowania uczestnik złożył w dniu 20 marca 2007 r. do Zarządu (...) w M. wniosek o rozwiązanie z nim umowy najmu z dniem 31 marca 2007 r. albowiem przekazuje lokal na rzecz W. M., której w wyniku rozvodu powierzono opiekę nad małoletnim synem stron. W dniu 1 kwietnia 2007 r. Zarząd (...) zawarł umowę najmu przedmiotowego lokalu z W. M. na czas nieokreślony. W dniu 28 września 2007 r. uczestnik złożył do (...) pismo zawierające jego oświadczenie, że decyzja w sprawie przekazania lokalu na rzecz W. M. została spowodowana złym przemyśleniem sprawy, pod wpływem złej znajomości prawa oraz pod wpływem stresu spowodowanego wcześniejszym rozwodem, a z perspektywy czasu i po przemyśleniu tego oświadczenia stwierdził, że decyzja była nierozumna i błędna i wnosił o anulowanie owej decyzji i przyznanie prawa do lokalu na jego rzecz. W odpowiedzi na powyższe (...) poinformował uczestnika, że złożone przez niego w dniu 31 marca 2007 r. oświadczenie wywarło skutki prawne, które nie podlegają odwróceniu.

W. M. w czasie trwania związku małżeńskiego i po jego ustaniu pracowała zawodowo, była i jest do chwili obecnej zatrudniona w Przedsiębiorstwie (...) sp. z o.o. w M. za wynagrodzeniem około 1.500 zł. Prowadzi obecnie wspólne gospodarstwo domowe z dwojgiem pełnoletnich dzieci. Zamieszkuje w lokalu mieszkalnym przy ul. (...) (...) (...) w M..

D. B. (1) w czasie trwania związku małżeńskiego pracował zawodowo. W okresie od grudnia 2002 r. do września 2004 r. pracował na terytorium Francji. W tym okresie czasu strony dokonały całościowego remontu mieszkania przy ul. (...) (...) (...) w M. z wymianą wszystkich okien i drzwi balkonowych oraz wymieniły meble, zakupiły część sprzętu RTV / Agd.

W dniu 14 kwietnia 2004 r. uczestnik wpłacił gotówkę w łącznej sumie 55.200 zł i wykupił udziały członkowskie banku (...) w B. w liczbie 184 jednostek.

Od dnia 1 kwietnia 2005 r. do dnia 15 września 2005 r. pracował w Nadleśnictwie M.

Dnia 19 kwietnia 2005 r. otworzył rachunek bankowy w Banku (...) w B. w Oddziale w M.. Uczestnik wypowiedział część udziałów w (...) w dniu 30 czerwca 2005 r. i w dniu 9 grudnia 2005 r.

W dniu 9 marca 2006 r. sprzedał samochód B. (...) o nr rej (...) a środki wpłacił na rachunek bankowy w (...) w dniu 10 marca 2006 r. Z kwoty tej wypłacił do dnia 21 kwietnia 2006 r. łącznie 6 tys. zł. Czynnosc za lokal mieszkalny przy ul. (...) (...) (...) wynosił wówczas ok. 650,- zł / m-c i w jego skład wchodziły opłaty za: ogrzewanie, ścieki, ciepłą i

zimną wodę, domofon, komórkę i wywóz śmieci . Od dnia 28 maja 2006 r. do dnia 30 września 2006 r. pracował w przedsiębiorstwie (...). Był bezrobotnym w okresie od dnia 20 lutego 2006 r. do 27 kwietnia 2006 r.

W dniu 19 kwietnia 2006 r. na konto uczestnika wpłynęła kwota 423,72 zł tytułem zwrotu podatku dochodowego od osób fizycznych z rozliczenia podatkowego za 2005 r.

Dywidenda za 2005 r. w kwocie 4.196,14 zł została wpłacona na (...) uczestnika w dniu 14 czerwca 2006 r. a wartość wypowiedzianych udziałów w dniu 16 czerwca 2006 r. w kwocie 57.267,98 zł. Tego samego dnia 16 czerwca 2006 r. uczestnik podjął z banku kwotę 70.000 zł w gotówce. Uczestnik pobierał co roku dywidendę od wykupionych udziałów w (...) :w 2005 r. za 2004 r. w kwocie 3.826,07 zł, w 2006 r. za 2005 r. w kwocie 4.196,14 zł i w 2007 r. za 2006 r. w kwocie 166,59 zł.

Dnia 28 sierpnia 2006 r. przyznano uczestnikowi pomoc de minimis w wysokości 23.900 zł na poczet prowadzonej przez niego działalności gospodarczej – szkoły nauki jazdy. Za środki pomocowe zakupił samochód F. (...) za cenę 46.000 zł, na który przeznaczył również środki uzyskane z pożyczek. Środki pomocowe przeznaczył również częściowo na zakup komputera przenośnego T., który stanowił wyposażenie jego przedsiębiorstwa.

Samochód osobowy F. (...) o nr rej (...) zbył w toku niniejszego postępowania za sumę 6.350 zł. Samochód odkupiła od firmy uczestnika druga jego żona, z którą ten pozostaje w związku małżeńskim od 2010 r.

Obecnie uczestnik pozostaje w ustroju rozdzielności majątkowej małżeńskiej. Pracuje zawodowo w przedsiębiorstwie (...) przy obsłudze trasy (...) za wynagrodzeniem miesięcznym około 2.000 zł. Jest zobowiązany prawomocnymi orzeczeniami sądowymi do płacenia alimentów na rzecz dzieci: w wysokości 500 zł na rzecz córki i 400 zł na rzecz syna oraz zobowiązany do dostarczania środków utrzymania swojej obecnej żonie w wysokości 570 zł miesięcznie. Nadal prowadzi szkołę nauki jazdy z wykorzystaniem samochodu F. (...), który użycza od obecnej żony.

Po rozwodzie strony poniosły nakłady z majątków odrębnych na utrzymanie składników majątku wspólnego: wnioskodawczynie w kwocie 356 zł, a uczestnik w kwocie 3.635,67 zł.

Wniosek o podział majątku stron Sąd Rejonowy co do zasady uznał za słuszny i oparty o stosownie przepisy prawa.

Do bezspornych składników majątku wspólnego należały w ocenie Sądu Rejonowego następujące ruchomości:

1. stół (kolor: jasny brąz) – 484 zł,
2. krzesła (kolor: jasny brąz) – 8 szt. – 968 zł,
3. kanapa narożnikowa (kolor: jasny brąz) 880 zł,
4. zestaw szafek – 5 szt. – 1.047 zł,
5. telewizor marki (...) – 430 zł,
6. zestaw muzyczny marki (...) – 320 zł,
7. dywan (kolor: ciemny brąz) – 300,- zł,
8. szafa narożna (kolor: ciemny brąz) – 407 zł,
9. dostawka do szafy z półkami (kolor: ciemny brąz) – 285 zł,
10. komoda duża (kolor: ciemny brąz) – 379 zł,
11. komoda mała (kolor: ciemny brąz) – 209 zł,

12. biurko (kolor: ciemny brąz) – 190 zł,
13. dywan owalny (kolor: bordowy) – 72 zł,
14. zestaw komputerowy – 800 zł,
15. radiomagnetofon (...) – 66 zł,
16. rower (...) – 150 zł,
17. szafa 2-drzwiowa (kolor: jasny brąz) – 335 zł,
18. zestaw szafek (kolor: jasny brąz) – 3 szt. – 626 zł,
19. regał narożny (kolor: jasny brąz) – 93 zł,
20. biurko (kolor: jasny brąz) – 75 zł,
21. dywan (kolor: niebieski) – 29 zł,
22. telewizor marki (...) – 150 zł;
23. wieża marki (...) – (...).000 zł,
24. zmywarka marki (...) – 525 zł,
25. chłodziarko-zamrażarka marki (...) – 280 zł,
26. kuchenka mikrofalowa marki (...) – 64 zł,
27. okap marki (...) – 132 zł,
28. zlew 1 – komorowy – 52 zł,
29. meble kuchenne – 219 zł,
30. lustro duże – 108 zł,
31. pralka marki (...) – 1.012 zł,
32. urządzenie wielofunkcyjne L. – 280 zł,
33. obraz – głowa konia i dziewczyny – 420 zł,
34. samochód osobowy F. (...), o nr rej: (...) – 1.500 zł.
35. zestaw hi-fi B. &O. o wartości 1.500 zł.

Wartości w.w. ruchomości zostały ustalone w oparciu o pisemne opinie biegłego sądowego rzeczoznawcy majątkowego H. W., a strony przyjęły podane w nich kwoty wartości ruchomości jako bezsporne i przyznane między nimi.

Sąd I instancji uznał, iż spór stron ograniczył się do uznania za składniki majątku wspólnego i odrębnego następujących ruchomości i praw majątkowych:

1. prawa najmu lokalu mieszkalnego przy ul. mieszka (...) w M.,
2. magnetowidu S.

3. kuchenki A.
4. samochodu osobowego F. (...) o nr rej. (...) i kwoty uzyskanej z jego sprzedaży w toku niniejszego postępowania
5. komputera przenośnego marki T.
6. nagrywarki (...) marki S.
7. rzutnika projekcyjnego S.
8. (...) S. (...)
9. wieży marki T.
10. kwoty 12.800,- zł uzyskanej ze sprzedaży samochodu osobowego marki B. (...) o nr rej (...) i pobranej przez uczestnika
11. kwoty 423,72 zł pobranej przez uczestnika tytułem zwrotu podatku dochodowego od osób fizycznych z rozliczenia podatkowego za 2005 r.
12. kwoty 57.267,98 z tytułu wypłaty udziałów członkowskich i pobranych przez uczestnika
13. kwoty 4.196,- zł z tytułu dywidendy od wypłaconych udziałów w Banku (...) w B. za 2005 rok i pobranych przez uczestnika,
14. dwóch kanap amerykańskich w kolorze ciemnego brązu i jasnego brązu
15. Hi- fi B. &O..

Sąd Rejonowy uznał, iż prawo najmu lokalu mieszkalnego wchodziło w skład wspólności majątkowej małżeńskiej w rozumieniu art. 31 k.r.o. Jednak w ocenie Sądu uczestnik postępowania w sposób skuteczny dokonał z wnioskodawczynią częściowego podziału majątku wspólnego obejmującego składnik jakim jest prawo najmu lokalu mieszkalnego nr (...) przy ul. (...) (...) w M.. Przepisy prawa nie nakładają na strony umowy najmu komunalnego lokalu mieszkalnego zachowania żadnej szczególnej formy dla dokonania podziału majątku wspólnego w tym zakresie. Uczestnik zdawał sobie z tego sprawę, że w wyniku rozwodu stała piecza i miejsce pobytu małoletniego wówczas syna stron zostało ustalone w miejscu pobytu matki. W chwili złożenia przez uczestnika wniosku do (...) o rozwiązanie z nim umowy najmu w dniu 20 marca 2007 r. trwało już niniejsze postępowanie, w którym obie strony były reprezentowane przez profesjonalnych pełnomocników procesowych. Sugestie uczestnika jakoby został on wprowadzony w błąd przez pełnomocnika wnioskodawczyni co do tego komu przypadnie prawo najmu lokalu mieszkalnego należy uznać za pozbawione uzasadnionych podstaw prawnych. Gdyby pełnomocnik wnioskodawczyni zmierzał do osiągnięcia takiego celu podstępem, to uczestnik reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika procesowego miał niczym nie ograniczoną możliwość zweryfikowania stanowiska swego przeciwnika. W ocenie Sądu Rejonowego uzyskanie takiej informacji nawet od pełnomocnika wnioskodawczyni nie miało na celu wprowadzenie w błąd uczestnika co do jego stanowiska procesowego w niniejszej sprawie a jedynie stanowiło przejaw rzetelnego pouczenia o prawach i obowiązkach stron w podziale majątku wspólnego. Fakt, że uczestnik poza niniejszym postępowaniem sądowym złożył wniosek o zrzeczeniu się prawa najmu do przedmiotowego lokalu stanowi efekt jego celowego i przemyślanego działania albowiem już w swoim oświadczeniu z dnia 20 marca 2007 r. wskazuje, że jego decyzję motywował fakt powierzenia matce władzy rodzicielskiej i ustalenia pobytu dziecka przy niej; a zatem wnioskować należy z tego, że uczestnik od pełnomocnika procesowego mógł otrzymać jedynie pouczenie o powyższym stanowisku SN i doktryny a nie o jakimkolwiek podstępnym działaniu zmierzającym do pozbawienia go prawa do lokalu mieszkalnego. Uczestnik nie wykazał ponadto, aby działał pod wpływem błędu, mimo iż takiego sformułowania użył w piśmie z dnia 28 września 2007 r. Równoczesne użycie zwrotu, że decyzja jego była spowodowana złym przemyśleniem sprawy wskazuje jedynie na fakt, że uczestnik zmierza do uzyskania korzyści majątkowej z tytułu objęcia podziałem

jako składnika wchodzącego nadal w skład majątku wspólnego lokalu mieszkalnego. Nie może być uznana za błąd okoliczność, że uczestnik zmienił zdanie co do sposobu podziału majątku wspólnego w tym zakresie i wolałaby aby o podziale tego składnika decydował Sąd prawomocnym orzeczeniem ani okoliczności jakie motywowały uczestnika do złożenia oświadczenia woli z dnia 20 marca 2007 r. W rozumieniu prawa błędem jest tylko taki błąd, który może być kwalifikowany jako istotny i który dotyczy czynności prawnej. Polski ustawodawca nie uznaje za błąd pobudki, impulsu psychologicznego jaki spowodował złożenie oświadczenia woli. Niewątpliwie uczestnik działał będąc w pełni świadomy, tego, że złożenie oświadczenia o zrzeczeniu się prawa najmu lokalu mieszkalnego będzie stanowiło przejaw dokonania pozasądowego i per facta concludentia częściowego podziału majątku wspólnego. Porównując datę złożenia oświadczenia woli w przedmiocie zrzeczenia się prawa najmu z datą ustania najmu - 31.03.2007 r. i datą zawarcia umowy najmu z W. M. - 1.04.2007 r. dochodzi się do wniosku, że strony w tym zakresie zawarły porozumienie co do podziału majątku wspólnego w ten sposób, że uczestnik najpierw złoży rezygnację przed (...)iem i utraci prawa najemcy a następnie to wnioskodawczyni stawi się celem zawarcia umowy najmu. Podkreślenia wymaga fakt, że gdyby strony takiego porozumienia nie zawarły, to wnioskodawczyni do podpisania umowy najmu musiałaby stawić się po uprzednim zawiadomieniu ją o zaistniałych zdarzeniach przez (...); tymczasem umowę najmu podpisano z dnia na dzień. Z uwagi na to, że dla zrzeczenia się praw najemcy nie jest przewidziana żadna forma uczestnik mógł dokonać tego poprzez pisemne oświadczenie, jakie złożył w dniu 20 marca 2007 r. i wywarło ono skutki prawne w stosunku do wnioskodawczyni i (...). Uczestnik nie popełnił żadnego błędu wiedział jakiego prawa zrzeka się, na czym rzecz i w jakim celu tego dokonuje, w stosunku do kogo składa oświadczenie woli i w tym zakresie istniało pełne porozumienie z wnioskodawczynią. subiektywne przesłanki na jakie powołuje się uczestnik a sprowadzające się do motywów podjętej decyzji i złożonego oświadczenia woli nie stanowią błędów w rozumieniu powyższego przepisu prawa i nie mogą stanowić skutecznej przesłanki uchylenia się od skutków prawnych złożonego oświadczenia woli, mimo subiektywnego przekonania o tym uczestnika postępowania. Nadto dla skutecznego uchylenia się od skutków złożonego oświadczenia woli o częściowym podziale majątku wspólnego uczestnik musiałby dokonać tego względem wnioskodawczyni a nie (...)u i to w formie pisemnej – art. 88§ 1 k.c. Za takie oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych złożonego innej osobie oświadczenia woli w formie pisemnej mogłoby być uznane pismo procesowe złożone w toku niniejszego postępowania; jednakże uczestnik takiego pisma procesowego nie złożył a jedynie na rozprawie w dniu 18 marca 2008 r. wskazał, że uchylił się od skutków prawnych złożonego oświadczenia woli przed (...)iem. Skoro uczestnik informację o błędzie powziął we wrześniu 2007 r., to pismo procesowe z uchyleniem się od skutków prawnych złożonego oświadczenia woli powinien był złożyć w Sądzie najpóźniej we wrześniu 2008 r.

Sąd I instancji stwierdził, iż w dniu dokonywania oględzin przez biegłego sądowego składników majątku wspólnego w przedmiotowym lokalu mieszkalnym ujawniono ruchomości w postaci magnetowidu (...) o wartości 80 zł i kuchenki A. o wartości 280 zł. Skoro ruchomości te znajdowały się wspólnym mieszkaniu stron trudno byłoby uznać za prawdziwe twierdzenie, że służyły one do zaspokajania potrzeb osób trzecich a nie byłych małżonków i by stanowiły majątek odrębny któregośkolwiek z nich. Wnioskodawczyni nie miała także żadnych powodów by przedmioty te wprowadzić do mieszkania na czas oględzin biegłego sądowego albowiem byłoby to działanie wysoce nieracjonalne a nawet uznanie, że byłaby to próba zwiększenia wartości majątku podlegającego podziałowi jest niezasadne albowiem przedmioty te przedstawiają nieznaczną wartość majątkową, ustaloną przez biegłego sądowego i przyznaną przez strony. Żadna ze stron postępowania nie wskazała żadnych dowodów na okoliczność, że składniki te należą do ich majątków odrębnych lub by stanowiły własność osób trzecich.

Sąd I instancji uznał, że Samochód osobowy F. (...) o nr rej (...) został nabyty w dacie obowiązywania między małżonkami ustroju wspólności ustawowej małżeńskiej, mimo iż strony trwały już w separacji faktycznej. Samochód ten został nabyty na potrzeby prowadzonej przez uczestnika działalności gospodarczej w zakresie szkoły nauki jazdy co skutkowało tym, że samochód był technicznie przygotowany do obsługi przez uczniów i nauczyciela. Uczestnik efektywnie przy wykorzystaniu tego pojazdu prowadził działalność gospodarczą, z której środki przeznaczał na zaspokojenie potrzeb rodziny. Dochody z działalności gospodarczej stanowią majątek wspólny stron. Nie sposób zgodzić się z poglądem uczestnika, że powyższy samochód służył do zaspokajania jego osobistych potrzeb i by w rozumieniu art. 33 pkt. 4 k.r.io. stanowił jego majątek odrębny.

W doktrynie przyjęto za dopuszczalny pogląd aby samochód nabyty nawet za środki pochodzące z majątku wspólnego stanowił składnik majątku odrębnego jednego z małżonków ale pod pewnymi warunkami. Sytuacja ta dotyczy tych przypadków, w których każdy z małżonków posiada do własnej dyspozycji odrębny samochód a wartość obu samochodów jest identyczna lub podobna a ponadto małżonkowie dysponują autem służącym całej rodzinie. Jednakże SN w odmiennych od dzisiejszych warunkach ekonomiczno – rynkowych kategorycznie twierdził, że samochód nigdy nie jest przedmiotem osobistego użytku, choćby nawet faktycznie używał go tylko jeden małżonek (Uchwała SN z dnia 10 września 1962 r. I Co 9/62 OSN 1964 nr 1 poz. 1.)

W okolicznościach niniejszej sprawy małżonkowie posiadali dwa samochody równoległe: F. (...) i F. (...). Oba samochody przedstawiały i przedstawiają nadal zdecydowanie zróżnicowaną wartość: C. na datę orzekania zaledwie 1.500 zł, P. na kwotę – 6.350 zł biorąc pod uwagę tylko wartość jaką uzyskano ze sprzedaży tego samochodu.

Również za zakwalifikowaniem tego składnika do majątku odrębnego uczestnika nie przemawiał fakt, że samochód ten został zakupiony za środki publiczne w ramach pomocy publicznej de minimis.

Z powyżej wskazanych cech pomocy publicznej, która może przybrać postać pomocy de minimis, wynikało w ocenie Sądu Rejonowego jednoznacznie, że ustawodawca krajowy i unijny kwestię stosowania odpowiednich reżimów majątkowych poddał ustawodawstwu krajowemu beneficjenta świadczenia pomocy publicznej ze wszelkimi tego konsekwencjami płynącymi z k.r.o. dla uczestnika postępowania. Zatem skoro pomoc publiczna w formie pieniężnej przyznana została w okresie trwania wspólności ustawowej małżeńskiej i została wykorzystana zgodnie z jej przeznaczeniem także w tym okresie, to składnik w postaci ruchomości F. (...) i komputera przenośnego marki T. o wartości (...).160,- zł niezaprzeczalnie stanowiły składniki majątku wspólnego w myśl art. 31 k.r.i.o.

Zatem ostatecznie Sąd przyjął że samochód osobowy F. (...) stanowił składnik majątku wspólnego stron a wobec bezspornego faktu zbycia tego pojazdu w toku niniejszego postępowania za cenę 6.350,- zł suma ta wchodzi do podziału majątku stron.

Apelację od postanowienia Sądu Rejonowego w Myśliborzu złożyła wnioskodawczyni i uczestnik.

Uczestnik zaskarżył postanowienie Sądu Rejonowego w Myśliborzu z dnia 3 października 2012 r. w zakresie pkt II, III, IV, V, VIII, zarzucając mu:

- 1) niezasadne zaliczenie w poczet majątku dorobkowego stron postępowania następujących ruchomości:
 - a) samochodu osobowego marki F. (...) nr rej (...) o wartości 6350 zł,
 - b) komputera przenośnego marki T. o wartości 2.160 zł,
 - c) wierzytelności w kwocie 57 267,98 zł pobranej przez uczestnika z rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego prowadzonego w przez Bank (...) w B.;
 - d) zestawu hi - fi B. & O. o wartości 1500 zł.
 - e) wierzytelności w kwocie 4.196 zł pobranej przez uczestnika z tytułu dywidendy od udziałów wypłaconych w Banku (...) w B. za 2005r.
 - f) wierzytelności w kwocie 12 800 zł uzyskanej przez uczestnika ze sprzedaży samochodu osobowego marki B. nr (...) nr rej (...);
- 2) poprzez niezaliczenie w poczet majątku dorobkowego stron postępowania prawa najmu lokalu mieszkalnego położonego w M. przy ulicy(...);

- 3) nieuzasadnione przyznanie uczestnikowi składników majątkowych w postaci zmywarki marki B. o wartości 525 zł, komputera przenośnego marki T. o wartości 2160 zł, radiomagnetofonu marki T. o wartości 66 zł oraz telewizora marki P. o wartości 150 zł podczas, gdyż te składniki majątkowe faktycznie posiada wnioskodawczyni, a uczestnikowi z tego tytułu winna zostać przyznana spłata w wysokości 1/2 wartości tych kwot;
- 4) nieuzasadnionego przyznania uczestnikowi składników majątkowych w postaci zestawu komputerowego podczas, gdy składnik ten nie istnieje, gdyż uległ zużyciu;
- 5) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść poprzez uznanie, iż:
 - a) w skład majątku wspólnego stron wchodzi wieża marki T. o wartości 2000 zł albowiem ta okoliczność wynikała z treści opinii biegłego sądowego z zakresu szacowania ruchomości, a nadto strony niekwestionowały wartości tej ruchomości, następnie
 - b) poprzez uznanie, iż zrzeczenie się przez uczestnika prawa najmu do lokalu mieszkalnego stanowiło wyraz pozasądowej umowy pomiędzy małżonkami o częściowy podział majątku wspólnego, a nadto przedmiotowe oświadczenie woli nie zostało złożone przez uczestnika pod wpływem błędu;
 - c) uznanie, iż uczestnik ze sprzedaży samochodu marki F. (...) nr rej (...) uzyskał cenę 6350 zł podczas, gdy z załączonej do akt dokumentacji dotyczącej sprzedaży tego pojazdu wynika, iż cena wynosiła 5880 zł.

Uczestnik wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia w pkt II poprzez ustalenie, że w skład majątku wspólnego W. M. i D. B. (1) wchodzi przedmioty o łącznej wartości 14 679 zł. szczegółowo opisane w apelacji z wyjątkiem opisanych w zarzutach samochodu osobowego marki F. (...), komputera przenośnego marki T., wierzytelności w kwocie 57.267, 98 zł i kwocie 4.196 zł pobranych przez uczestnika z rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego prowadzonego w przez Bank (...) w B., zestawu hi - fi B. & O., wierzytelności w kwocie 12.800 zł uzyskanej przez uczestnika ze sprzedaży samochodu osobowego marki B. nr (...), zestawu komputerowego za 800 zł., wieży marki T.. Następnie zmianę zaskarżonego postanowienia w pkt III poprzez przyznanie wnioskodawczyni na wyłączną własność składników majątku wspólnego określonych w 1-4, 7,13, 15, 22, 24, 25-32, 34, 35, 38 o łącznej wartości 10.419 zł, zaś uczestnikowi składników wymienionych w pkt 5-6, 8-12, 16, 17-20, 33, o łącznej wartości 4260 zł. Uczestnik wniósł o zmianę pkt IV postanowienia poprzez zasądzenie na jego rzecz od wnioskodawczyni kwoty 4719,33 zł, po uwzględnieniu nakładów uczestnika na majątek wspólny, tytułem dopłaty do udziału w majątku wspólnym oraz kosztów postępowania apelacyjnego. Ewentualnym żądaniem uczestnika było uchylene zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Myśliborzu.

Wnioskodawczyni zaskarżyła postanowienie Sądu Rejonowego I Wydział Cywilny w M. z dnia 3 października 2012 r. w punkcie: II, III, IV, VI, VII, zarzucając, mu:

- 1) naruszenie prawa materialnego poprzez nie orzeczenie w pkt. III zaskarżonego postanowienia, o terminie spłaty przez uczestnika kwoty należnej wnioskodawczyni z tytułu spłaty jej udziału w majątku wspólnym oraz o odsetkach ustawowych za opóźnienie w zapłacie przez uczestnika należnej wnioskodawczyni spłaty,
- 2) naruszenie przepisów postępowania:
 - a) z powodu nieuzasadnionego przyznania uczestnikowi składnika majątku wspólnego opisanego w pkt. II podpkt. 24, części wstępnej zaskarżonego postanowienia tj. zmywarki B. podczas, gdy od momentu rozstania stron pozostaje on we władaniu wnioskodawczyni,
 - b) z powodu nieuzasadnionego oddalenia wniosków wnioskodawczyni zawartych w piśmie z dnia 22 maja 2012r, co skutkowało tym, iż skład majątku wspólnego ustalony w pkt. I części wstępnej zaskarżonego postanowienia jest niepełny albowiem pominięta została kwota 28.500 zł uzyskana przez uczestnika z tytułu dochodu jaki przyniósł

składnik majątku wspólnego w postaci samochodu osobowego marki F. (...) numer rejestracyjny (...) za okres od 29.11.2006r do 9.08.2011r.

c) z powodu nieuzasadnionego zniesienia pomiędzy stronami kosztów postępowania (w tym kosztów zastępstwa procesowego) podczas gdy interesy wnioskodawczyni i uczestnika w niniejszym postępowaniu uznać należy za sprzeczne, a nadto tego rodzaju rozstrzygnięciu sprzeciwia się niesumienne i oczywiście niewłaściwe zachowanie się uczestnika w toku całego dotychczasowego postępowania

3) sprzeczność istotnych ustaleń sądu z treścią zebranego materiału dowodowego wyrażającą się w mylnym przyjęciu, iż :

a) uczestnik rozpoczął pracę we Francji w grudniu 2002r, podczas gdy rzeczywiście pracował on we Francji od grudnia 2001 r.

b) w mylnym przyjęciu, iż wartość składnika majątku wspólnego w postaci samochodu osobowego marki F. (...) numer rejestracyjny (...) wynosi 6.350 zł, podczas gdy jego rzeczywista wartość przyznana przez strony to kwota 25.000 zł i taka winna zostać rozliczona w niniejszym postępowaniu.

Wnioskodawczyni zażądała:

1. zmianę zaskarżonego postanowienia w pkt. III przez przyznanie na wyłączną jej własność zmywarki marki (...) o wartości 525 zł opisanej w pkt. II podpkt. 24 części wstępnej postanowienia z dnia 03.10.2012r,

2. zmianę zaskarżonego postanowienia w pkt. II podpkt. 39 przez ustalenie, że w skład majątku wspólnego stron wchodzi samochód osobowy marki F. (...) rok produkcji 2006, numer rejestracyjny (...) o wartości 25.000 zł lub przez ustalenie, że w skład majątku wspólnego stron wchodzi kwota 25.000 zł jako rzeczywista i uzgodniona między stronami wartość sprzedanego przez uczestnika bez wiedzy i zgody wnioskodawczyni samochodu osobowego marki F. (...) rok produkcji 2006, numer rejestracyjny (...),

3. zmianę zaskarżonego postanowienia w pkt. II przez ustalenie, że w skład majątku wspólnego stron wchodzi dodatkowo kwota 28.500 zł uzyskana przez uczestnika z tytułu dochodu jaki przyniósł składnik majątku wspólnego w postaci samochodu osobowego marki F. (...) numer rejestracyjny (...) za okres od 29.11.2012r do 09.08.2011r. i przyznanie tego składnika uczestnikowi z jednoczesnym zasądzeniem na rzecz wnioskodawczyni od uczestnika kwoty 14.250 zł tytułem należnej jej spłaty w wysokości $\frac{1}{2}$ wartości tego składnika majątkowego,

4. zmianę zaskarżonego postanowienia w pkt. IV przez zasądzenie od uczestnika na rzecz wnioskodawczyni kwoty 63.323,66 zł tytułem dopłaty i rozliczenia nakładów na majątek wspólny, płatnej w terminie dni 7 od dnia uprawomocnienia się postanowienia w przedmiocie podziału majątku wspólnego, z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności,

5. zmianę zaskarżonego postanowienia w pkt. VI przez zasądzenie od uczestnika na rzecz wnioskodawczyni kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 9.017 zł za postępowanie przed Sądem I instancji (pierwsze rozpoznanie sprawy), za postępowanie odwoławcze II Ca 394/11 oraz za ponowne rozpoznanie sprawy przed Sądem I instancji z uwzględnieniem uiszczonej opłaty skarbowej od pełnomocnictwa,

6. zmianę zaskarżonego postanowienia w pkt. VII przez nieobciążanie wnioskodawczyni kosztami sądowymi nawet w minimalnym zakresie,

7. zasądzenie od uczestnika na rzecz wnioskodawczyni kosztów procesu za postępowanie odwoławcze według norm przepisanych, ewentualnie uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Myśliborzu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja uczestnika w części była zasadna.

Słusznie uczestnik zwrócił uwagę na to, iż postępowanie dowodowe nie wykazało, aby w skład majątku wspólnego stron wchodziła wieża marki T.. Powołany w sprawie biegły, który oszacował ruchomości stron, po uprzednich oględzinach nie stwierdził, aby w posiadaniu stron była tego rodzaju ruchomość. Przedmiot ten po raz pierwszy został przedstawiony w piśmie wnioskodawczyni z dnia 14 marca 2008 r., gdzie określiła ona jego wartość na 2000 zł (k. 191). Uczestnik od początku kwestionował fakt istnienia takiego przedmiotu, a wnioskodawczyni w żadnym ze swoich pism czy w zeznaniach nie odniosła się do tego zarzutu.

Za trafny uznać należy również zarzut uczestnika dotyczący błędnego zaliczenia w skład majątku wspólnego stron wierzytelności w kwocie 12 800 zł uzyskanej przez uczestnika ze sprzedaży samochodu osobowego marki B. nr (...) nr rej (...). Bezsporne było to, iż D. B. (1) pozostawał bez pracy w okresie od 15 września 2005 r. do 20 lutego 2006 r. do 27 kwietnia 2006 r. Sprzedaż samochodu miała miejsce w dniu 9 marca 2006 r. Za przekonujące uznać należy twierdzenie uczestnika, iż część uzyskanych w ten sposób środków musiał przeznaczyć na utrzymanie, w tym pokrywania kosztów związanych ze wspólnym mieszkaniem stron. Pod koniec sierpnia 2006 r. uczestnik w ramach pomocy unijnej (wynoszącej 23 900 zł) nabył za kwotę 46 000 zł. samochód osobowy F. (...) o nr rej (...) oraz komputer przenośny, które były również przedmiotem majątku wspólnego stron. Zasadnie można więc przyjąć, iż uczestnik przeznaczył pozostałą część kwoty uzyskanej ze sprzedaży samochodu osobowego marki B. na zakup ruchomości nabytych ze środków unijnych.

Słusznie obie strony zarzuciły zaskarżonemu orzeczeniu, iż nie został uwzględniony ich zgodny wniosek co do przyznania wnioskodawczyni na wyłączną jej własność zmywarki marki (...) o wartości 525 zł. Sąd I instancji nie uzasadnił postanowienia w tej części, zatem wola stron winna być uwzględniona.

Zasadne wnioskodawczyni zarzuciła, iż Sąd I instancji ustalił wartość składnika majątku wspólnego w postaci kwoty 6 350 zł mającej stanowić równowartość samochodu osobowego marki F. (...) numer rejestracyjny (...) w sposób dowolny. Wątpliwości winien wzbudzić tu fakt zbycia pojazdu aktualnej małżonce uczestnika i dalsze jego użytkowanie przez uczestnika, co jednak się nie stało. Rozstrzygnięcie sporu stron w tej kwestii wymagało wiadomości specjalnych. Powołany z urzędu przez Sąd Okręgowy dowód z opinii biegłego sądowego wskazał, iż wartość samochodu osobowego marki F. (...) numer rejestracyjny (...) stosownie do jego stanu z dnia rozwiązania związku małżeńskiego stron i aktualnych cen, wynosiła 18 900 zł. Strony nie zakwestionowały tej wartości.

Za bezzasadną uznać należy apelację uczestnika zmierzającą do zakwestionowania ustaleń i postanowienia Sądu I instancji dotyczących niezaliczenia w skład majątku dorobkowego stron postępowania prawa najmu lokalu mieszkalnego położonego w M. przy ulicy (...)(...)(...) oraz zaliczenia w poczet tego majątku samochodu osobowego marki F. (...) nr rej (...), komputera przenośnego marki T. o wartości 2 160 zł, wierzytelności w kwocie 57 267,98 zł pobranej przez uczestnika z rachunku prowadzonego w przez Bank (...) w B., zestawu hi - fi B. & O. o wartości 1500 zł., wierzytelności w kwocie 4.196 zł pobranej przez uczestnika z tytułu dywidendy od udziałów wypłaconych w Banku (...) w B. za 2005 r. Sąd Okręgowy podziela w znacznej części ustalenia i poglądy prawne wyrażone przez Sąd I instancji w uzasadnieniu postanowienia w części dotyczącej opisanych wyżej przedmiotów, z zastrzeżeniem dotyczącym prawa do lokalu mieszkalnego.

Bezspornym był fakt złożenia przez D. B. (1) w dniu 20 marca 2007 r. oświadczenia kierowanego do właściciela wspólnego lokalu mieszkalnego Gminy M. o rozwiązaniu umowy najmu tego lokalu. Charakter prawny najmu jako umowy czasowej, w niniejszym przypadku jako zawartej na czas nieokreślony, wskazuje, iż uczestnik wypowiedział wynajmującemu prawo najmu w rozumieniu art. 673 § 1 k.c. Treść pisma z dnia 20 marca 2007 r. nakazuje przyjąć, iż wypowiedzenie nastąpiło bez zachowania okresów wypowiedzenia, zaś zachowanie Gminy M., która w dniu 1 kwietnia 2007 r. zawiera umowę najmu lokalu położonego w M. przy ulicy (...) z wnioskodawczynią oznacza, iż wypowiedzenie prawa najmu jako jednostronna czynność prawna uczestnika zostało zaaprobowane przez

wynajmującego. Przedstawione tu okoliczności wskazują na fakt, iż w dniu orzekania przez Sąd I instancji nie istniało wspólne prawo najmu wnioskodawczyni i uczestnika do lokalu komunalnego. Skoro stosownie do treści art. 316 § 1 k.c. sądy mają obowiązek brać pod uwagę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy, to w tym momencie prawo wyżej opisane nie istniało.

W sposób właściwy Sąd Rejonowy zinterpretował pismo uczestnika z dnia 28 września 2007 r. skierowane do Gminy M., a wnioskujące o anulowanie przekazania prawa najmu na rzecz wnioskodawczyni. Już tylko argumentacja uczestnika, że jego decyzja spowodowana była złym przemyśleniem sprawy stanowi wystarczającą przyczyną uznania tego oświadczenia jako nie prowadzącego do uchylecia się od wywołanych skutków prawnych. Przyjmuje się, iż błąd co do pobudki albo błąd polegający na mylnym przewidywaniu wyniku przedsięwzięcia, podejmowanego na podstawie umowy, pozbawiony jest doniosłości prawnej (np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 października 2000 r., III CKN 963/98, OSNC 2002, nr 5, poz. 63). Marginalnie zauważyć należy, iż uczestnika opuszczając wspólny lokal stron dokonał wypowiedzenia nie tylko stosunku najmu co tego lokalu lecz również wypowiedział umowy z dostawcami mediów.

Za oczywiście niezasadną uznać należy apelację uczestnika w części dotyczącej orzeczenia o przyznaniu na jego własność radiomagnetofonu marki T. o wartości 66 zł oraz telewizora marki P. o wartości 150 zł. Sąd Rejonowy rozstrzygając w taki sposób czynił zadość żądaniu uczestnika opisanemu w piśmie z dnia 1 marca 2010 r. (k. 447). Fakt, iż przedmioty te znajdują się w posiadaniu wnioskodawczyni nie może uzasadniać słuszności zarzutu apelacyjnego, gdyż Sąd I instancji orzekł o obowiązku wydania m.in. opisanych wyżej rzeczy.

Również za bezzasadną uznać należy argumentację zawartą w apelacji uczestnika w części dotyczącej niezasadnego, w jego ocenie, zaliczenie w poczet majątku wspólnego stron zestawu komputerowego o wartości 800 zł podczas, gdy ten składnik majątkowy na obecną chwilę już nie istnieje, gdyż uległ zużyciu. Z treści opinii biegłego H. W. z dnia 9 stycznia 2008 r. wynika, iż taki sprzęt istnieje i jest sprawny. Biegły wykonał jego fotografię (k.163).

Wbrew poglądom uczestnika, iż wyniki postępowanie dowodowego wskazywały na otrzymanie przez niego w drodze darowizny zestawu muzycznego hi - fi B. & O., analiza jego zeznań oraz zeznań S. B. nie prowadzą do tak jednoznacznych wniosków. Syn uczestnika zeznał, iż ojciec chyba dostał ten przedmiot. W toku postępowania nie zostały przytoczone konkretne okoliczności wskazujące na przynależność zestawu muzycznego do majątku odrębnego uczestnika. Zgodnie z tezą wyroku Sądu Najwyższego z dnia 11 września 1998 r., I CKN 830/97, (LexPolonica nr 2111020) „Art. 32 § 1 k.r.o. stwarza domniemanie przynależności do dorobku przedmiotów majątkowych nabytych w czasie trwania wspólności ustawowej przez oboje małżonków lub przez jednego z nich. Przynależność powyższych przedmiotów do majątku odrębnego obowiązuje jest udowodnić zainteresowany małżonek (były małżonek)”. W niniejszej sprawie uczestnik nie obalił tego domniemania.

Zarzuty uczestnika kwestionujące prawidłowość zaliczenia samochodu osobowego marki F. (...) nr rej (...) i komputera przenośnego M. T. w skład majątku wspólnego stron sprowadziły się do podniesienia kwestii źródeł zakupu tych przedmiotów w ramach pomocy de minimis. W ocenie uczestnika tak nabyte przedmioty wyłączone są spod reżimu ustroju wspólności małżeńskiej majątkowej. Uzasadnienie apelacji uczestnika w tej części nie zawiera polemiki z uzasadnieniem prawnym zaskarżonego postanowienia, gdzie przedstawiono analizę aktów prawnych dotyczących pomocy de minimis, z której korzystał uczestnik zakupując samochód osobowy oraz komputer przenośny. Ani z tekstu ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz.U.2007.59.404 j.t.) ani z treści rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz. Urz. WE L 83 z 27.03.1999) nie wynikają regulacje związane z wpływem udzielonej pomocy na stosunki majątkowe małżeńskie, co potwierdza ocenę Sądu I instancji, iż ustawodawca krajowy i unijny kwestię stosowania odpowiednich reżimów majątkowych poddał ustawodawstwu krajowemu beneficjenta świadczenia pomocy publicznej ze wszelkimi tego konsekwencjami płynącymi z k.r.o. dla uczestnika postępowania.

Również za nietrafne uznać należy zarzuty uczestnika płynące z faktu użytkowania komputera przenośnego przez córkę stron. Urządzenie to nabył uczestnik i miało ono służyć mu dla prowadzenia działalności gospodarczej.

Przyznawanie tego przedmiotu wnioskodawczyni tylko dlatego, że sprzęt użytkuje wspólna córka stron nie może stanowić argumentu prowadzącego do postulowanej przez uczestnika zmiany zaskarżonego orzeczenia.

Sąd Rejonowy nie naruszył prawa materialnego kwalifikując wierzytelności w kwocie 57.267,98 zł pobranej przez uczestnika z rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego prowadzonego w przez Bank (...) w B. oraz wierzytelności w kwocie 4.196 zł pobranej przez uczestnika z tytułu dywidendy od udziałów wypłaconych w Banku (...) w B. za 2005 r. jako składników majątku wspólnego stron. Za sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego uznać należy twierdzenie uczestnika, iż jego ojciec powierzył mu swoje oszczędności, gdyż nie wierzył bankom, a w związku z tym nie chciał tych kwot deponować na rachunku oszczędnościowym, w sytuacji gdy uczestnik oszczędności te powierzył bankowi. Słusznie również Sąd Rejonowy zauważył, iż nie wykazano, aby ojciec uczestnika posiadał jakiegokolwiek oszczędności. Twierdzenia uczestnika pozostawały w sprzeczności z niezaprzeczonym faktem korzystania przez jego rodziców z pomocy społecznej.

Również w przeważającej części apelacja wnioskodawczyni nie była zasadna.

Za nietrafny uznać należy zarzut niesłusznego oddalenia wniosków zmierzających do wykazania, iż w skład majątku wspólnego weszła kwota 28.500 zł, którą miał uzyskać uczestnik z tytułu dochodu jaki przyniósł składnik majątku wspólnego w postaci samochodu osobowego marki F. (...) numer rejestracyjny (...) za okres od 29.11.2006 r. do 9.08.2011 r. i to mimo braku uzasadnienia motywów, którymi kierował się Sąd Rejonowy rozpoznając żądanie wnioskodawczyni. Zwrócić uwagę należy na to, iż uczestnik wymieniony tu pojazd wykorzystywał w celach zarobkowych - prowadzenie szkoły nauki jazdy. W ocenie wnioskodawczyni wyrażonej w piśmie z dnia 22 maja 2012 r. pojazd ten przynosił uczestnikowi miesięczny dochód w kwocie 500 zł.

Ustawodawca w art. 31 § 2 k.r.o. wymienił przykładowe składniki majątku wspólnego, zaliczając do nich również dochody z majątku wspólnego. Aczkolwiek wnioskodawczyni nie podała podstaw prawnych swojego żądania uznać należy, iż przedstawione wyżej rozumowanie może być oparte o brzmienie przytoczonego przepisu. Stanowisko orzecznictwa co do wykładni pojęcia „dochodu” w rozumieniu przytoczonego przepisu jest jednolite. Zgodnie przyjmuje się, że dochody należy rozumieć szeroko; obejmują one zarówno pożytki naturalne (np. drewno pochodzące z lasu, stanowiące składnik majątku odrębnego małżonka oraz kwoty uzyskane z jego sprzedaży), jak też pożytki cywilne (np. procenty i premie od wkładów na książeczkach oszczędnościowych, choćby sam kapitał należał do majątku odrębnego). Pożytkami cywilnymi rzeczy są dochody, jakie rzecz przynosi na podstawie stosunku prawnego, np. najmu, dzierżawy (W.J. Katner (w:) System prawa prywatnego, t. 1, s. 1199). Nie ma charakteru pożytku przychód osiągnięty przez dysponenta lokalu z działalności zarobkowej, jaką ten dysponent w lokalu (budynku) prowadzi, gdyż lokal (budynek) nie jest w tym wypadku przedmiotem stosunku prawnego, z którego dysponent lokalu osiąga przychód (M. Nazar, Sprzedaż lokali z gminnego zasobu nieruchomości, Rejent 1998, nr 12, s. 122). Również nie można uznać za pożytki (naturalne lub cywilne) w powyższym znaczeniu korzyści (zysku), jaki właściciel uzyskuje w ramach prowadzonej działalności gospodarczej z tytułu używania określonej rzeczy w celach związanych z prowadzoną działalnością. Nie obejmują też swym zakresem korzyści osiągniętych przez współwłaścicieli z tytułu posiadania lokalu we wspólnej nieruchomości (post. SN z dnia 15 kwietnia 2011 r., III CSK 191/10, Lex nr 864004). Z zarysowanego przez wnioskodawczynię stanu faktycznego wynika, iż dochód przynosiła uczestnikowi jego osobista praca w charakterze instruktora nauki prawa jazdy świadczona przy pomocy samochodu osobowego, a nie sam pojazd.

Reasumując powyższe rozważania przyjąć należy, iż skoro w skład majątku wspólnego stron wchodziły przedmioty o wartości 97 270,96 zł., to jej połowa stanowi wartość, którą każda ze stron winna w wyniku podziału otrzymać, czyli po 48 635,48 zł. Wnioskodawczyni otrzymała składniki o wartości 8372 zł, zaś uczestnik 71 991,96 zł. Wnioskodawczyni zatem winna otrzymać dodatkowo kwotę 40 263,48 zł. Skoro jednak Sąd Rejonowy ustalił, iż wnioskodawczyni winna zwrócić uczestnikowi nakład z majątku osobistego na wspólny w kwocie 1639,83 zł, to o taką kwotę należało umniejszyć obliczoną wyżej spłatę, co daje 38 623,65 zł. Płatność powyższej kwoty, uwzględniając słuszność apelacji wnioskodawczyni w części dotyczącej zarzutu pominięcia przez Sąd I instancji rozstrzygnięcia o odsetkach, należało określić na siedem dni od uprawomocnienia się postanowienia z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności tej kwoty.

W pozostałej części wnioski stron artykułowane w postępowaniu przed Sądem I instancji jak i ich apelacje w pozostałym zakresie nie były zasadne, a więc podlegały oddaleniu.

Mając powyższe na uwadze w oparciu o treść art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c. dokonano zmiany zaskarżonego postanowienia w taki sposób, iż:

a) w jego pkt II ustalono, że w skład majątku wspólnego wnioskodawczyni W. M. i uczestnika D. B. (1) o łącznej wartości 97 270 (dziewięćdziesięciu siedmiu tysięcy dwustu siedemdziesięciu) zł i 96 (dziewięćdziesięciu sześciu) gr wchodzi następujące składniki majątkowe:

- 1) Stół (kolor: jasny brąz) – 484 zł,
- 2) Krzesła (kolor: jasny brąz) – 8 szt. – 968 zł,
- 3) Kanapa narożnikowa (kolor: jasny brąz) 880 zł,
- 4) Zestaw szafek – 5 szt. – 1.047 zł,
- 5) Telewizor marki (...) – 430 zł,
- 6) Zestaw muzyczny marki (...) – 320 zł,
- 7) Dywan (kolor: ciemny brąz) – 300 zł,
- 8) Szafa narożna (kolor: ciemny brąz) – 407 zł,
- 9) Dostawka do szafy z półkami (kolor: ciemny brąz) – 285 zł,
- 10) Komoda duża (kolor: ciemny brąz) – 379 zł,
- 11) Komoda mała (kolor: ciemny brąz) – 209 zł,
- 12) Biurko (kolor: ciemny brąz) – 190 zł,
- 13) Dywan owalny (kolor: bordowy) – 72 zł,
- 14) Zestaw komputerowy – 800 zł,
- 15) Radiomagnetofon (...) – 66 zł
- 16) Rower (...) – 150 zł,
- 17) Szafa 2-drzwiowa (kolor: jasny brąz) – 335 zł,
- 18) Zestaw szafek (kolor: jasny brąz) – 3 szt. – 626 zł,
- 19) Regał narożny (kolor: jasny brąz) – 93 zł,
- 20) Biurko (kolor: jasny brąz) – 75 zł,
- 21) Dywan (kolor: niebieski) – 29 zł,
- 22) Telewizor marki (...) – 150 zł;
- 23) Zmywarka marki (...) – 525 zł,

- 24) Chłodziarko-zamrażarka marki (...) - 280 zł,
 - 25) Kuchenka marki (...) - 280 zł,
 - 26) Kuchenka mikrofalowa marki (...) - 64 zł,
 - 27) Okap marki (...) - 132 zł,
 - 28) Zlew 1 - komorowy - 52 zł,
 - 29) Meble kuchenne - 219 zł,
 - 30) Lustro duże - 108 zł,
 - 31) Pralka marki (...) - 1.012 zł,
 - 32) Urządzenie wielofunkcyjne L. - 280 zł,
 - 33) Komputer przenośny marki (...) - (...)160 zł,
 - 34) Obraz - głowa konia i dziewczyny - 420 zł,
 - 35) Magnetowid (...) marki (...) - 80 zł,
 - 36) Zestaw hi-fi B. & O. - 1.500 zł,
 - 37) Samochód osobowy F. (...), o nr rej: (...) - 1.500 zł,
 - 38) Kwota 80 363,96 zł: - ze sprzedaży samochodu osobowego F. (...) rok produkcji 2006, nr rej. (...) - 18 900 zł oraz kwota pobrana w dniu 16 czerwca 2006 roku w Banku (...) w B. z rachunku oszczędnościowo - rozliczeniowego z tytułu wypłaty udziałów członkowskich w wysokości 57.267,98 zł oraz w wysokości 4.196,- zł z tytułu dywidendy od wypłaconych udziałów w Banku (...) w B. za 2005 rok;
- b) w pkt III dokonano podziału majątku wspólnego stron w ten sposób, że wnioskodawczyni W. M. przyznano na wyłączną własność składniki majątkowe wymienione w pkt I: 1-4, 7, 13, 21, 23-31, 34 i 37 o łącznej wartości 8372 (ośmiu tysięcy trzystu siedemdziesięciu dwóch) zł, a uczestnikowi D. B. (1) składniki majątkowe wymienione w punktach: 5-6, 8-12, 14-20, 22, 32-33, 35 - 36 i 38 o łącznej wartości 71 991 zł i 96 gr,
- c) w pkt III zasądzono tytułem dopłaty i rozliczenia nakładów poczynionych na majątek wspólny od D. B. (1) na rzecz W. M. kwotę 38 623 zł i 65 gr płatnej w terminie 7 dni od dnia uprawomocnienia się postanowienia z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności,
- d) dodano punkt III a) w którym oddalono wnioski w pozostałym zakresie,

W pozostałej części apelacji stron jako niezasadne należało oddalić.

Za nietrafne uznać należy zarzuty wnioskodawczyni naruszenia przez Sąd Rejonowy art. 520 § 3 k.p.c. z powodu nieuzasadnionego zniesienia pomiędzy stronami kosztów postępowania podczas, gdy interesy wnioskodawczyni i uczestnika w niniejszym postępowaniu uznać należy za sprzeczne, a nadto tego rodzaju rozstrzygnięciu sprzeciwia się niesumienne i oczywiście niewłaściwe zachowanie się uczestnika w toku całego dotychczasowego postępowania.

Wbrew stanowisku wnioskodawczyni interesy stron nie były sprzeczne. Zarówno wnioskodawczyni jak i uczestnik, co do zasady, żądali podziału majątku wspólnego zgromadzonego w trakcie małżeństwa, a fakt, iż ich żądania często kolidowały ze sobą nie może sprzeciwić się tezie, iż stronom zależało w równym stopniu na dokonaniu podziału majątku. W uzasadnieniu postanowienia z dnia 9 sierpnia 2012 r. Sąd Najwyższy w sprawie o sygn. akt V Cz

30/12 wyraził pogląd, iż w tzw. sprawach działowych, do jakich należą sprawy o podział majątku wspólnego, nie zachodzi sprzeczność interesów, niezależnie od tego jaki dana strona zgłasza wniosek co do sposobu podziału i jakie stanowisko zajmuje w sprawie. W takich postępowaniach strony są również w równym stopniu zainteresowane wynikiem postępowania, a ich interesy w zasadzie są wspólne, gdyż polegają na wyjściu ze stanu wspólności (za SIP LEX nr 1231642).

Również w postępowaniu apelacyjnym Sąd Okręgowy nie dostrzegł sprzeczności interesów stron w rozumieniu przytoczonego wyżej przepisu, tym bardziej, iż obie apelacje jedynie w części były zasadne, zaś wynik postępowania pierwszoinstancyjnego nie odbiega w znaczący sposób od rozstrzygnięcia zapadłego w wyniku postępowania odwoławczego, co uzasadnia również konieczność rozstrzygnięcia o kosztach postępowania apelacyjnego w trybie art. 520 § 1 k.p.c.

W toku postępowania apelacyjnego zostały poniesione przez Skarb Państwa, tymczasowo wydatki związane z koniecznością określenia wartości samochodu osobowego marki F. (...). Skoro rozstrzygnięcie o kosztach postępowania między stronami oparte zostało o treść art. 520 § 1 k.p.c. to strony winny po połowie zwrócić poniesiony wydatek. Mając na uwadze brzmienie art. 83 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nakazano ściągnąć od wnioskodawczyni i uczestnika na rzecz Skarbu Państwa - Sąd Okręgowy w Szczecinie tytułem tymczasowo pokrytych w postępowaniu apelacyjnym wydatków kwoty po 406 zł i 16 gr.